

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI *Srijeda, 14. rujna 2016.* [\[Multimedia\]](#)

Učite se od mene (usp. Mt 11, 28-30)

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Tijekom ovog Jubileja više put smo razmišljali o činjenici da Isus pokazuje jedinstvenu nježnost, taj znak Božje prisutnosti i dobrote. Danas ćemo se zadržati na dirljivom odlomku iz Evanđelja (usp. Mt 11, 28-30), u kojem Isus kaže: "Dođite k meni svi koji ste izmoreni i opterećeni i ja ću vas odmoriti. [...] učite se od mene jer sam krotka i ponizna srca i naći ćete spokoj dušama svojim" (rr. 28-29). Gospodinov je poziv iznenađujući: poziva da ga slijede jednostavne osobe i koje na plećima nose teško breme života, poziva da ga slijede osobe koje imaju mnoge potrebe i obećava im da će u njemu naći spokoj i počinak. Poziv je upućen u obliku imperativa: "dođite k meni", "uzmite jaram moj", "učite se od mene". Kad bi bar sve vođe svijeta mogli to reći! Pokušajmo shvatiti smisao tih riječi.

Prvi imperativ je "dođite k meni". Obraćajući se onima koji su umorni i opterećeni, Isus se predstavlja kao Sluga Gospodinov opisan u knjizi proroka Izaije. Ovako se kaže u Izaijinom odlomku: "Gospod Jahve dade mi jezik vješt da znam riječju krijepiti umorne. Svako jutro on mi uho budi da ga slušam kao učenici" (50,4). Tim osobama koje su klonule duhom, u Evanđelju se često pridružuje također siromašne (usp. Mt 11, 5) i malene (usp. Mt 18,6). To su oni koji se ne mogu osloniti na vlastita sredstva, ni na važna prijateljstva. Oni se mogu uzdati samo u Boga. Svjesni svojeg skromnog i jadnog stanja, znaju da ovise o Gospodinovom milosrđu, te od njega očekuju jedinu moguću pomoć. U Isusovu pozivu konačno nalaze odgovor na svoje očekivanje: postajući njegovim učenicima primaju obećanje da će pronaći okrjepu za čitav život. To obećanje je na kraju Evanđelja prošireno na sve narode: "Pođite dakle – kaže Isus apostolima – i učinite mojim učenicima sve narode" (Mt 28, 19). Prihvaćajući poziv da u ovoj jubilejskoj godini milosti, hodočasnici u čitavom svijetu prolaze kroz Vrata Milosrđa otvorena u katedralama, svetištima, mnogim crkvama u svijetu, bolnicama, zatvorima. Zašto prolaze kroz ta Vrata milosrđa? Zato da pronađu Isusa, da pronađu prijateljstvo s Isusom, da pronađu okrjepu kakvu samo Isus daje. Taj hod izražava obraćenje svakog učenika koji se odluči nasljedovati Isusa. A obraćenje se uvijek

sastoji u otkrivanju Božjeg milosrđa! Ono je beskrajno i neiscrpno: veliko je Božje milosrđe! Prolazeći kroz Sveta vrata ispovijedamo, dakle, "da je ljubav prisutna u svijetu i da je ta ljubav jača od svakoga zla u kojem grcaju čovjek, ljudski rod i svijet" (Ivan Pavao II., Enc. Dives in misericordia, 7).

Drugi imperativ glasi: "uzmite jaram moj". U kontekstu Saveza, biblijska predaja koristi sliku jarma da pokaže tijesnu povezanost naroda s Bogom i, kao posljedica toga, podlaganje njegovoj volji izraženo u Zakonu. U raspravi s pismoznancima i učiteljima zakona, Isus stavlja na svoje učenike svoj jaram, u kojem Zakon nalazi svoje ispunjenje. Želi ih poučiti da će putem njegove osobe otkriti Božju volju: po Isusu, a ne po zakonima i hladnim propisima koje sam Isus osuđuje. Dovoljno je pročitati 23. poglavlje Matejeva Evandjelja! On je u središtu njihova odnosa s Bogom, on je u središtu odnosâ među učenicima i postavlja se kao vrhunac života svijetu. Primajući "Isusov jaram" svaki učenik time ulazi u zajedništvo s njim i postaje dionikom otajstva njegova križa i njegova cilja spasenja.

Iz toga proizlazi treći imperativ: "učite se od mene". Svojim učenicima Isus stavlja pred oči hod upoznavanja i nasljedovanja. Isus nije učitelj koji drugima strogo nameće terete koje sam ne nosi: optužba je to koju je spočitavao učiteljima zakona. On se obraća poniznima, malenima, siromašnima, potrebitima, jer On sam je siromašan i kušan bolima. Razumije siromašne i ispaćene jer je On sam siromašan i kušan bolima. Da bi spasio ljudski rod Isus nije išao lakim putem; naprotiv, njegov je put bio bolan i težak. Kao što se podsjeća u Poslanici Filipljanima: "ponizi sam sebe, poslušan do smrti, smrti na križu" (2, 8). Jaram što ga siromašni i potlačeni nose je isti onaj jaram koji je on nosio prije njih: zbog toga je to lak jaram. On je na svoja pleća uzeo patnje i grijeha čitavog čovječanstva. Za učenika, stoga, primiti Isusov jaram znači primiti njegovu objavu i prihvatiti je: u njemu je Božje milosrđe preuzelo na sebe breme siromaštva ljudi, dajući tako svima mogućnost spasenja. Ali zašto Isus može reći te stvari? Zato jer je on bio sve svima, blizak svima, blizak najsiromašnjijima! Bio je pastir usred naroda, usred siromaha: cijeli je dan radio s njima. Isus nije bio neki knez. Ružno je kad u Crkvi pastiri postanu kneževi, daleko od ljudi, daleko od najsiromašnjijih: to nije Isusov duh. Takve je pastire Isus prekoravao, i za njih je govorio narodu: "činite ono što vam govore, ali ne ono što čine".

Draga braćo i sestre, i mi prolazimo kroz trenutke umora i razočarenja. Prisjetimo se tada ovih Gospodinovih riječi, koje nam daju toliku utjehu i koje nam pomažu razlučiti stavljamo li svoje snage u službu dobra. Naime, naš je umor katkad posljedica toga što smo svoje povjerenje stavljali u stvari koje nisu bitne jer smo se udaljili od onoga što je stvarno važno u životu. Gospodin nas uči da se ne bojimo slijediti ga, jer nada koju polažemo u njega neće biti uzaludna. Pozvani smo dakle naučiti od njega što znači živjeti od milosrđa kako bismo bili oruđa milosrđa. Živjeti od milosrđa kako bismo bili oruđa milosrđa: živjeti od milosrđa znači osjećati se potrebitim Isusova milosrđa i kad osjećamo potrebu za oprostjenjem, utjehom, učimo biti milosrdni s drugima. Pogled čvrsto uperen u Sina Božjega pomaže nam shvatiti koliki je još put pred nama; ali nas istodobno ispunja radošću spoznaja da hodimo s njim i da nikada nismo sami. Samo hrabro, dakle, samo

hrabro! Ne dopustimo da izgubimo radost što smo Gospodinovi učenici. "Ali, oče, ja sam grešnik, kako da to učinim?" – "Dopusti Gospodinu da te pogleda, otvori svoje srce, osjeti na sebi njegov pogled, njegovo milosrđe, i tvoje će se srce ispuniti radošću, radošću opraštanja, ako ti pristupiš i zatražiš oprostjenje". Ne dopustimo da nam se otme nadu da živimo ovaj život zajedno s njim i snagom njegove utjehe. Hvala!